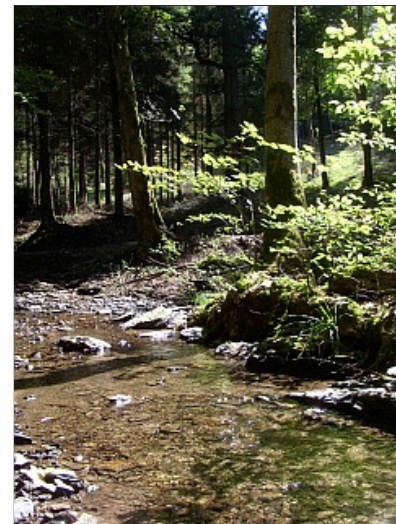

De gehuchten en riviertjes Our en Lesse

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 23 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 64 (1:50.000)
- ▶ VERTREKpunt: Bij het monument voor oorlogsslachtoffers tegen de muur van de kerk van Porcheresse, deelgemeente van Daverdisse in de provincie Luxemburg

Porcheresse, deelgemeente van Daverdisse, is een landbouwdorp in de provincie Luxemburg. Aan elke uitgangsweg staat een smeedijzeren kruisbeeld dat reizigers en akkers moet beschermen. Het dorp kreeg het bij het begin van de Eerste Wereldoorlog hard te verduren. Duitse soldaten staken, na een zwaar gevecht in Daverdisse, alle huizen van Porcheresse in brand. Bij de kerk herinnert het 'Monument des Morts' aan de oorlogsslachtoffers. In de vroegere meisjesschool is het 'Musée des Sabots', het Klompenmuseum, ondergebracht. Porcheresse was vroeger een van de grootste klompenproducenten van de provincie Luxemburg.

We verlaten het dorp door de velden en akkers en krijgen mooie vergezichten op het Ardense landschap. We duiken dan Les Spèches in, een zeer verscheiden bos van enerzijds dennen en anderzijds kreupelhout onder hoog opgeschoten loofbomen. Het krioelt hier van de wilde zwijnen. Deze slimme en gespierde dieren fourageren 's nachts, overdag slapen ze in het bos. Het overkwam ons tijdens de voorbereiding van deze wandeling dat we op een pad tussen manshoge varens op een rot slapende zwijnen botsten. We een beekje over via 'La Planchette', een grote, platte steen die in de loop der eeuwen door het water gepolijst werd. Na de oversteek van de weg Our-Porcheresse volgt een volgend schitterend bosparcours. Tijdens dit gedeelte volgen we over een afstand van meer dan een kilometer een paadje door dicht naaldbos, zonder enig oriëntatiepunt. Af en toe moet je jezelf een weg banen en niet iedereen zal hier met evenveel vertrouwen doortrekken. Opgelucht komen we in open veld vanwaar we de afdaling naar het gehucht Our inzetten.

Our is een gehucht van Opont, zelf deelgemeente van Paliseul. Door het dorp stroomt de rivier de Our, die later op de wandeling nog een hoofdrol zal spelen. De naam Our is afgeleid van 'ours', bruggen van hout en gevlochten twijgen die hier in de streek vervaardigd werden. Le Clairval bij de kerk nodigt uit tot een halte. In de zomer biedt het terras onder de bomen verkoeling en in de winter knettert binnen gezellig de haard. Het vlees wordt er boven een vuur van houtblokken gegrild. De openingstijden zijn even twijfelachtig als de bereidheid van het personeel om je te bedienen. Tijd ebstaat hier niet, we hebben het gecontroleerd op onze klok. Toch wordt Our meegesleurd door de bedenkelijke golf van moderne vooruitgang. Thomas & Piron, een van de grootste bouwbedrijven van ons land, koos in de jaren '80 het gehucht Our uit om er zich te vestigen. Ondertussen is het bedrijf uit zijn voegen gearsten en is het op weekdagen uit met de rust. Afwegingen van authenticiteit tegenover werkgelegenheid en economische vooruitgang vormen het gespreksonderwerp in het dorp. De discussies in Le Clairval worden nog opgevoerd sinds Piron een van zijn huizen in het dorp verhuurt aan ene Maxime Collard. Collard ruilde de Karmelieten in Brugge om in Our zijn droom waar te maken. La Table de Maxime paalt uitdagend aan Le Clairval en biedt moderne kamers en verfijnde menu's. Louis-Marie Piron beheert en beheerst niet alleen het dorp, maar ook de bossen. Van de 'chalet de chasse' die hij zonder bouwvergunning in Our bouwde zegt men bij Stedebouw in Arlon ironisch dat hij 'presqu'aussi grand que le Sportpaleis d'Anvers' is.

Na het dorp Our komen we aan de gelijknamige rivier. De Toup-Toup weide bij de rivier biedt niet alleen een natuurlijke kampplaats aan scouts. Ook de hippies van de Rainbow Family kozen deze plaats uit voor een gathering gedurende een volle maancyclus, in vrede en harmonie met de natuur en onder elkaar. Een rustig en bebost parcours brengt ons gemakkelijk in Lesse, een gehucht dat ocharme niet eens een kerk heeft. Dat La Fille d'Ardenne, zoals de rivier de Lesse genoemd wordt, hier nog niet onteerd is, hebben we te danken aan de moedige strijders die in het begin van de jaren 70 de bouw van een gepland stuwmeer voor elektriciteitsproductie konden verhinderen. Een gebied van 700 hectare werd zo gespaard van de verdrinkingsdood. Vandaag steekt het oude plan weer de kop op in de context van de zoektocht naar alternatieve energiebronnen. Het stuwmeer wordt afgewogen tegen een windmolenpark en ingenieurs rekenen ons voor dat turbines veel efficiënter elektriciteit produceren. Moet ik nu juichen?

Hoog boven de Lesse komen we langs de 'Roche des Chevaux'. De boeren van Lesse leidden vanaf deze rots hun afgedankte paarden geblinddoekt de diepte in. Een mooier einde kan een paard zich nauwelijks voorstellen. We steken de hier rijpere en wildere Lesse over langs de Pont des Cochettes. De inwoners van Porcheresse gebruikten deze brug om ter bedevaart naar Redu te trekken. Een mooi oeverpad brengt ons bij de samenvloeiing van Lesse en Our. In de wilde vallei van de Our heerst de Dame Blanche, een fee die in de vorm van nevelsierten uit het water opstijgt en de vallei vult. Al even mysterieus is de Roche Minguet. Hier hielden afgescheurde priesters na de Franse Revolutie clandestiene missen.

We verlaten tenslotte de Our. Over weinig gebruikte en niet altijd gemakkelijk te lokaliseren bospaden trekken we door het 'struikjesbos' Ramibuchaille, een gemengd bos met hoogopgeschoten beuken en een ondoordringbare ondergroei.

Het verdient aanbeveling om voor deze tocht een hele dag te voorzien. Misschien is het wel een goed idee om ter plaatse te overnachten, bijvoorbeeld in 'ons vakantiehuis' in het piepkleine kleine gehucht Lesse dat op de wandeling ligt.

Beschrijving

Met de rug naar het monument en de kerk vertrek je naar rechts en je volgt de stijgende Rue du Chênai. Net na de Ferme du Bois Perdu en tegenover nummer 59 sla je linksaf in een asfaltwegje. Verderop wordt de weg een veldweg. Bij het hoogste punt in de velden draai je met de kiezelweg naar rechts en na 400 meter kom je uit op een rijweg, bij een kalvarie en aan de overkant een reservoir. Je gaat de weg niet op maar je slaat hier scherp linksaf in een kiezelweg richting Gîte de la Bergerie.

Snel loop je op een mooie weg tussen akkers en weiden. Je blijft rechtdoor gaan langs de bosrand en verder het bos in. Een brandgang laat je links liggen en je vervolgt rechtdoor. Ongeveer 350 meter ver het bos in sla je op het kruispunt rechtsaf in een grasweg, omgewoeld door wilde zwijnen. De weg maakt verderop een haakse bocht naar rechts. Bij een afgesloten weide met jachttoren sla je linksaf, een paadje dat door varens en langs de afsluiting loopt. Bij het einde van de afsluiting sla je linksaf in een pad omzoomd door dennen en wat verder rechtsaf. Je steekt vrijwel onmiddellijk een beekje over via een gepolijste steen en je volgt de weg verder rechtdoor, licht stijgend door een sparrenbos. Op het einde volg je een belangrijkere bosweg naar rechts en je komt uit op de rijweg tussen Porcheresse en Our. Rechtsaf.

Slechts 100 meter verder, net voor een huis aan de linkerkant, verlaat je de asfaltweg en je kiest een bosweg links. Bij een splitsing kies je de rechterweg. Meer dan een halve kilometer verder ga je met de weg en de bewegwijzering mee naar rechts en je komt onmiddellijk op een rechtlijnige bosweg. Aan de rechterkant laat de weg je toe om een gans eind door het sparrenbos te kijken, maar je moet de andere kant op, linksaf dus. De weg is hier minder gebruikt. Even verder bocht de weg naar rechts en verandert hij in een smal en overgroeid pad. Na 300 meter kom je uit op een brede grasweg. Steek de weg schuinrechts over en zoek een smal pad dat tussen de dichte begroeiing loopt. Het pad loopt verder langs de linkerrand van een gekapte vlakte. Bij het einde van de vlakte is er een weg naar rechts maar je gaat rechtdoor. Het onooglijk pad loopt hier door de begroeiing. Links van het pad is er een grachtje, blijf in elk geval rechts hiervan gaan, verderop door dicht sparrenbos. Je blijft het paadje altijd maar volgen, af en toe je een weg banend door de naalden van het sparrenbos. Bij een aantal stenen in de grond is er rechts een brandgang, maar je moet nog steeds rechtdoor gaan. Opgelucht kom je weer in open land. Je gaat hier rechtdoor tussen akker en weide en je daalt tot in het gehucht Our, bij de gelijknamige rivier. Steek de rivier over langs een mooie brug. De wandeling kiest over de brug de stijgende asfaltweg Rue de Lesse naar links, maar de terrasjes liggen rechts bij de kerk, 200 meter voorbij de brug.

De Rue de Lesse stijgt weg uit het dorp. Na 600 meter sla je linksaf in een ander asfaltwegje. Deze weg stijgt door de velden. Waar het asfalt verdwijnt, kies je de linkse van de twee kiezelwegen, in de richting van een grote schuur. Je laat een weg links liggen en je volgt de hoofdweg. Bij een tweede schuur ga je rechtdoor in een dalende weg die de bosrand volgt. Bij een splitsing kies je de linkerweg. De bosweg daalt door sparrenbos en brengt je na 900 meter bij de weide Toup-Toup langs de Our. Vanaf hier volg je een gans eind de rivier, eerst dicht bij het water, verder hoog boven het water en nog verder hoog boven en een eindje verwijderd van het water. Het pad verandert onderweg in een bosweg. Anderhalve kilometer voorbij Toup-Toup draait de weg scherp naar rechts en volgt de vallei van een zijbeekje, de Ruisseau du Rôli.

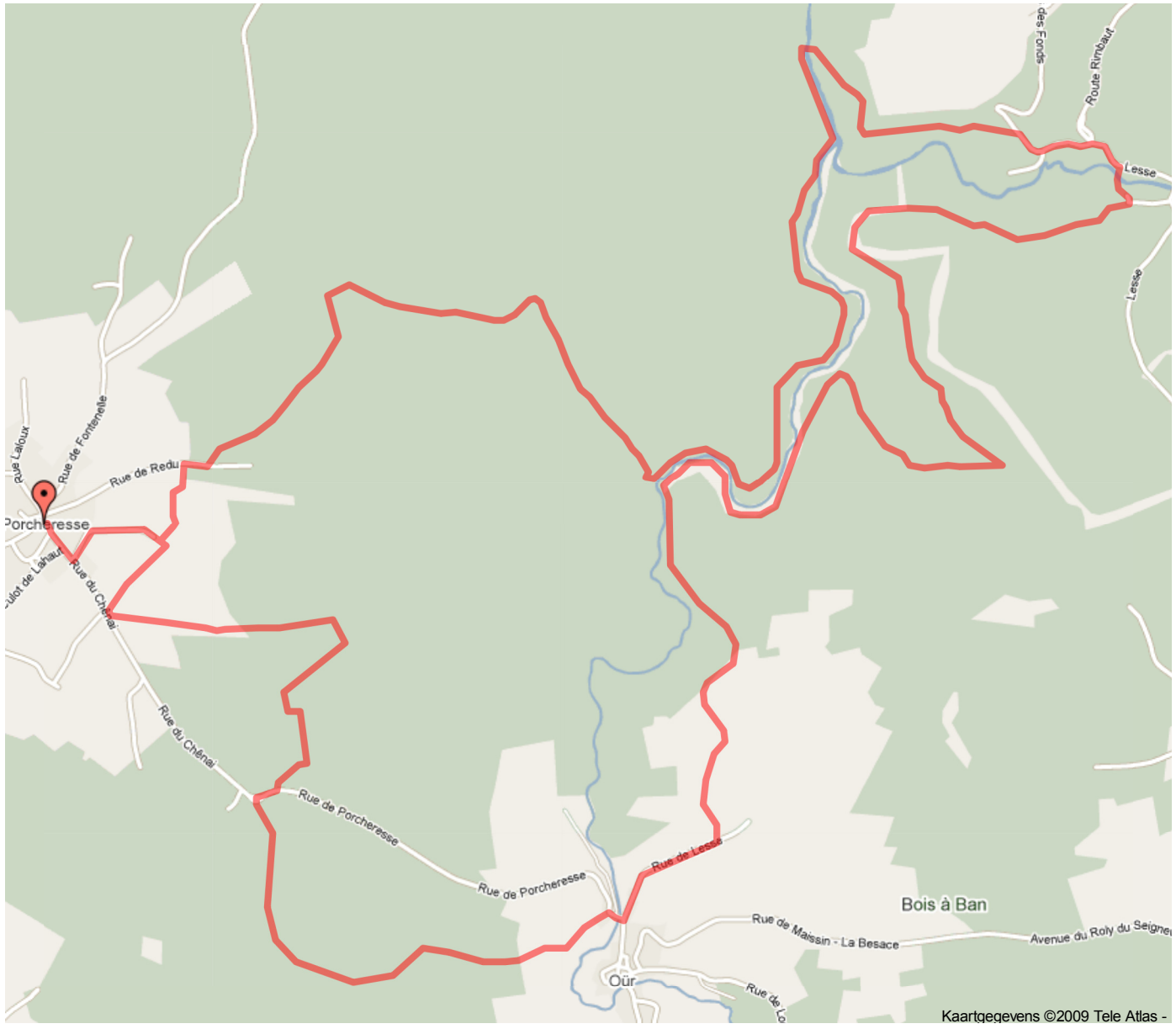
Je ontvangt snel een weg van rechts en je gaat rechtdoor. De weg komt vlak bij het beekje te lopen en wat verder draai je naar links, het beekje over. Soms stromen de beekjes hier van alle kanten over de rotsige weg. Je komt op een brede kiezelweg en je stijgt over deze weg in dezelfde richting verder. Na 250 meter sla je scherp linksaf in een andere bosweg. Je laat onmiddellijk een andere bosweg rechts liggen en je gaat rechtdoor, met de bewegwijzering. De weg stijgt nog wat en wordt verderop vlak. Je laat een weg rechts en een weg links liggen en bij een volgende splitsing volg je links, met de rood-witte bewegwijzering. De weg daalt zacht en loopt eerst door loof en later door naald. Bij een bochtje naar links wordt de weg een mooi dalend graspad. Voor een diepe helling, met sparren beplant, draait het pad naar rechts en volgt vlak de rand van de sparren. Je blijft altijd rechtdoor gaan bovenaan de valleihelling aan je linkerhand. Op een bredere weg ga je ook nog rechtdoor. Deze stenige weg daalt en brengt je het bos uit. Bij de huizen, net waar je op asfalt komt, sla je linksaf en bij een groepsverblijf hou je links. Een dalend pad brengt je naar een bruggetje over de Lesse. Aan de overkant van de rivier vind je enkele banken en tafels langs het water. Je bent hier in het gehucht Lesse.

Je gaat linksaf over de asfaltweg door het dorp. Laat de Rue de la Prairie richting Daverdisse en Redu rechts liggen en ga rechtdoor, een asfaltweg op die je stijgend uit de bebouwde kom van Lesse brengt. Bij een splitsing hou je rechts aan en je klimt over asfalt. Wat verder verlaat je het asfalt en je kiest linksaf een bosweg. Na 700 meter, in de buurt van het hoogste punt, maakt de weg een bocht naar rechts. Je moet de weg verder volgen maar in de bocht moet je tijdelijk even de weg verlaten om aan de linkerkant tot op de Roche aux Chevaux te lopen. De mooie bosweg daalt tot bij de Lesse. Steek de rivier over en sla linksaf, stroomopwaarts langs de Lesse. Een mooi smal pad langs de oever brengt je na een kleine halve kilometer bij de samenvloeiing van Lesse en Our. Het mooie pad loopt nog wat verder langs de Our maar al snel kom je uit op een brede bosweg in de buurt van een voetgangersbrug over de Our. Rechtsaf hier, over de brede bosweg, en slechts even verder linksaf, een andere bosweg in.

De weg stijgt en volgt de rivier van op een afstand. In de buurt van het tweede beekje dat over de weg stroomt moet je zeer goed opletten: je moet hier linksaf slaan en een minder gebruikte grasweg kiezen. Net voor de splitsing vind je aan de rechterkant van de weg groene en rode rechthoek, aanduidingen geplaatst voor wandelaars die uit de minder gebruikte grasweg komen. De grasweg daalt wat. Je loopt even langs een klein sparrenbosje en dan langs de rechterrاند van een gekapte vlakte langs de rivier. Aan de overkant van het water zie je misschien de monding in de Our van de Ruisseau du Rôli. Vanaf deze monding loopt het pad even vlak langs de Our door loofbos. Niet lang echter: waar het pad lijkt dood te lopen moet je rechtsaf slaan, een steil paadje op langs een zijbeekje. Je komt op een goede bosweg die je naar links volgt. De weg wordt een smal pad dat verderop weer vlak langs de Our komt te lopen. Je komt voorbij de Roche Minguet met aanduiding 1954. Even voorbij deze rots herken je aan de overkant van de rivier de weide Toup-Toup waar je eerder al langs kwam.

Ongeveer ter hoogte van het einde van de weide aan de overkant stroomt er een beekje ver de weg. Sla onmiddellijk na dit beekje rechtsaf en loop via een smal pad naast het beekje steil omhoog. Hogerop draait het pad naar links, weg van het beekje, en brengt het je op een goed bospad. Rechtsaf. Het graspad stijgt eerst stevig en nadien matig en volgt de beek rechts op een afstand. Je komt op een kruispunt van boswegen met links een brede kiezelweg: steek het kruispunt over en volg aan de overkant een licht stijgende bosweg. Na een halve kilometer, bij een jagerstoren, ben je op het hoogste punt van de weg. Hier sla je linksaf in een weinig gebruikte grasweg met links loofbos en rechts jong sparrenbos. Bij een splitsing neem je niet de dalende weg links meer je gaat rechtdoor over het nu vlakke pad dat hier nog minder gebruikt wordt en door begroeiing loopt. Het pad loopt langs een draad door een open vlakte van jong bos. Bij het einde van de vlakte laat je een bosweg links liggen en je gaat rechtdoor het bos in, nu over een betere bosweg. Je gaat altijd rechtdoor over de everzwijnweg en je laat onderweg een bosweg rechts en een zijweg links liggen. Je komt, als het goed is, uit op een kiezelweg. Linksaf.

Wat verder is er rechts een weg door de sparren maar je moet tegenover deze weg linksaf slaan, een weinig gebruikte dalende grasweg in. Na 200 meter sla je rechtsaf. Op een splitsing met een grasweg links ga je rechtdoor. De weg is hier zeer weinig gebruikt en moeilijker begaanbaar. Wat verder loop je rechtdoor langs de rechterrاند van een gekapt stuk bos, ook over een niet zo gemakkelijk spoor. Bij het einde van de vlakte ga je verder rechtdoor over een bosweg. Je komt uit op een kiezelweg die je naar rechts volgt. Bij de Chapelle N.D. de Beauraing sla je linksaf een andere kiezelweg op. Bij een splitsing rechts. Je ziet de kerk van Porcheresse liggen, maar je hebt nog een kilometertje te gaan.

wandelen@mail.be